

[Arbejdsministeren.]

redegøre for detaljerne vedrørende oprettelsen af sådanne kontorer og for konsekvenserne for de nuværende kontorer og især for kontorerne i hovedstadsområdet. Herom tillader jeg mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget og til arbejdsgruppens betænkning, der er optrykt som bilag til forslaget. Kun skal jeg nævne, at det er tanken at oprette afdelingskontorer (af forskellig størrelse) i en sådan indbyrdes afstand, at der normalt ikke vil være mere end 5-10 km for den arbejdsløse at tilbagelægge for at komme til anvisnings- og kontrolstedet.

Overgangen af anvisnings- og kontrolfunktionerne til arbejdsanvisningskontorerne bliver dog ikke fuldstændig. Som bekendt foreligger der særlige problemer for visse fagområder. Disse problemer har været overvejet af arbejdsgruppen, der finder, at det vil være nødvendigt som en overgangsordning at lade anvisning og kontrol forblive i visse arbejdsløsheds-kasser.

Regeringen er enig i disse betragtninger, og der er derfor i lovforslaget medtaget en bestemmelse, der giver mulighed for en særordning, for så vidt angår ledighedskontrol, og ligeledes er der i forslaget til lov om privat arbejdsanvisning, som jeg skal komme til om lidt, åbnet mulighed for særordninger for arbejdsanvisningen.

Under udvalgsbehandlingen i folketinget af forslaget om forhøjelse af ydelserne i henhold til arbejdsløshedsloven m. v. blev der rejst spørgsmål om udvidelse af arbejdsanvisningens hjælpemidler til at fremme arbejdskraftens bevægelighed. Det drejer sig om rejsehjælp, flyttehjælp, hjælp til dobbelt husførelse og hjælp til fremskaffelse af bolig.

Også dette spørgsmål har været overvejet af arbejdsgruppen, der er fremkommet med forslag om forskellige forbedringer i den bestående ordning. Disse forslag har regeringen kunnet tiltræde ud fra den erkendelse, at arbejdskraftens bevægelighed er af den største betydning for opnåelse og opretholdelse af fuld beskæftigelse.

Ydelserne bliver for forsikredes vedkommende i dag i et vist omfang udbetalt af arbejdsløsheds-kasserne. Anvisningskontorerne udbetaler disse former for hjælp til ikke-forsikrede og til forsikrede, som er medlemmer af kasser, der ikke har vedtaget

at yde hjælp af denne art. Dette foreslås ændret, således at det i alle tilfælde er anvisningskontorerne, der udbetaler rejsehjælp, flyttehjælp, hjælp til dobbelt husførelse og hjælp til fremskaffelse af bolig.

Det foreslås samtidig, at ydelserne, der i dag er af forskellig størrelse for forsikrede og for ikke-forsikrede, fastsættes til samme beløb til de to grupper. Det samfundsgavnlig formål, der tilstræbes med de omhandlede ydelser: arbejdskraftens bevægelighed, bør jo tilgodeses uafhængigt af forsikringsforholdene.

For at lette forholdene for dem, der er nødt til at arbejde på et fremmed sted, foreslås det at give personer, der får hjælp til dobbelt husførelse, yderligere et tilskud svarende til udgifterne til en månedlig hjemrejse.

Herudover foreslås det, at der gives adgang til også at yde støtte til fremskaffelse af bolig for ikke-forsørgere og i yderst begrænset omfang at yde tilskud til daglig befordring mellem hjemsted og arbejdsplads.

Med forbillede i de svenske regler foreslås det endelig som noget helt nyt, at der gives mulighed for at yde hjælp til etablering af ny bolig i tilfælde, hvor en person på grund af arbejdsløshed eller truende arbejdsløshed har været nødt til at skifte bopæl. Denne etableringshjælp skal bl. a. yde dækning for udgifter, der opstår ved indretning af et nyt hjem.

Som jeg allerede har nævnt, er der ved udformningen af det foreliggende lovforslag taget hensyn til nogle forslag fremsat af arbejdsmarkedsrådet i en henvendelse af 20. november 1967 til den daværende arbejdsminister. Disse forslag vedrører de beføjelser og den sammensætning, det vil være hensigtsmæssigt at give de lokalinstanser, som skal knyttes til hvert enkelt offentligt arbejdsanvisningskontor.

Den tidligere omtalte arbejdsgruppe havde under sine overvejelser drøftet muligheden af en ændring af de eksisterende tilsynsråd i retning af lokale arbejdsmarkedsråd, der kunne tage alle arbejdsmarkeds-spørgsmål inden for det pågældende lokalområde op til behandling. Arbejdsgruppen fandt det dog ikke muligt at fremsætte forslag herom på grund af den opsplitning